

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2024. október-november

XVII/10-11. szám

Van úgy, hogy el kell indulnunk egy-egy zarándoklatra, hogy lelkünkben, hitünkben megerősítést kapjunk. Olyan is van, hogy a lelki élmény „házhöz jön”. Személyes szándék nélkül azonban nem találunk el az istenélmény megtapasztalásáig.

Sokszor ezen élmények tehát kívülről jönnek, de az az igazi, ha magam megyek utána, sőt keresem ezen lehetőségeket, mi több, teszek is érte a magam és közösségem haladása érdekében. Már, ha a hitemet komolyan gondolom...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Az előző évben az esztergomi, kertvárosi és dorogi hívekkel közös zarándoklatot szerveztünk a Bosznia-hercegovinai Medjugorjéba. Az együtt töltött napok, közös lelki élmények nagyon jól összekapcsoltak mindnyájunkat. Jól sikerült utat tudhattunk magunkénak. Ebből adódóan jött az igény és az ötlet, hogy október első napjaiban ismét **induljunk közösen egy másik zarándokútra, az ősi Mariazellbe**, amely nem csak az osztrák, hanem a magyar katolikusoknak is kedves kegyhelye. Természetesen a környéket és az utunkba eső nevezetességeket, kisebb búcsújáró helyeket is felkerestük.

A zarándoklat elindulás, kilépés a saját, megszokott komfortzónánkból. Célja van. Célja fizikális és lelki. Már az Őszövetségben is jelen volt, maga Jézus is többször felzarándokolt Jeruzsálemba az ünnepekre, ahogy az evangéliumok is tanúsítják. De Isten népe is zarándoknép, a földi élet zarándokútján járunk az örök haza felé.

Mindezzel vele jár az utazás fáradtsága, kényelmetlensége, talán nélkülözés is, de míg fizikálisan kifárad a zarándok, lelkileg feltöltődik, hiszen ezért indult útnak. A zarándoklat nem csupán kirándulás, turisztika, hiszen itt a lelkiekre kerül a hangsúly. Régen még gyalogosan zarándokoltak elődjeink. Ma már igénybe vesszük a közlekedési eszközök adta segítséget, de újabban újra megjelent a gyalogosan végigjárt zarándokút értékelése, ahogy ezt több helyen láttuk is kiírva, Via Sacra - Szent Út, ez a Bécsből Mariazellbe vezető útvonal.

Első napon kisebb kitérővel felkerestük a nálunk kevésbé ismert, 1120-ban alapított Klein-Mariazell. A szebb idők is megélt kolostor és templom sokat szenvedett hosszú történelme során, míg 1998-ban helyre állították. Története két testvérhez fűződik, akik több évtizedes örökösödési vita után itt békültek ki, és üdvösségük reményében alapították a kolostort és a templomot. A mai barokk templom főoltárán Szent Flórián és Szent Lipót életnagyságú szobrai között a „Kegyelem Anyja” Szűz Mária szobra áll, karján a gyermek Jézussal.

Itt volt az első szentmisénk. A templomot az őszi terménybetakarítás kapcsán mindenféle gyümölcsök, termények kompozíciója díszítette. Az elhangzott prédikációban „Mit ér az út, ha nem templomhoz vezet” központi gondolatot jártuk körül. Az ember vágyódik az értelmes és valódi út után, a zarándok felismeri, hogy útjának a templom ad értelmet, és az Istennel való találkozástól élhetőbb fényt kapnak köznapjaink, minden cél „templommá” válhat.

Másnap már Mariazellben töltöttük a napot, délelőtt szentmisénk volt a kegyoltáron, az ősi Mária szobor előtt. A hagyomány szerint 1157. december 21-én este érkezett meg a környékre egy Magnus nevű bencés szerzetes St. Lambrechtből, az ottani apát megbízásából, hogy az itt élők lelkipásztora legyen.

Magnus magával hozta kedves Mária-szobrát is. Am az utat egy hatalmas szikla zárta el, amelytől nem tudott tovább menni. A szerzetes a Szűzanyához fordult segítségért. Imája meghallgatásra talált, a szikla kettéhasadt, így Magnus folytathatta az útját. Megérkezve, a szobrot egy farönkre tette, és kis fakápolnát épített köré („*Maria in der Zelle*”), amely hamarosan a vidék hitéletének központjává vált.

A kegyeszobor 48 cm magas, hársfából készült és Máriát ábrázolja, aki a jobb karjában tartja a kis Jézust, aki almát tart (az eredendő bűn jelképe) a jobb kezében, Mária **az almára mutat** kissé hosszú ujjával. A gyermek Jézus bal kezével egy fügegyümölcsöt vesz el (a halál és a feltámadás jelképe), amelyet Mária nyújt felé.

Jézus minden szenvedést magára vállal, hogy megszabadítsa az embereket bűneiktől. Mária Jézusra mutat, ő a háttérben marad, „csak” a mi szószólónk Szent Fiánál.

Harmadnap útra keltünk, hogy felkeressük a Duna fölél emelkedő bencés apátságot Melkben. Több mint 900 éve élnek itt bencés szerzetesek és látják el feladataikat: az oktatást és a lelkipásztori teendőket. Az apátság már a XII. század óta fenn tart egy iskolát. A kolostorépületet az évszázadok során többször átépítették. Jelenlegi formájában az osztrák barokk legnagyobb ilyen jellegű épülete. Egy bencés kolostorban a templom utáni legfontosabb helyiség a könyvtár. A melki 12 teremből áll, és két fő terme van. 100.000 kötet, 1.888 kézirat, a legrégebbiek a 9. századból származnak.

Naponta a világ minden tájáról érkező látogatók, turisták tömegei keresik fel, hogy megcsodálják ennek az építészeti relikviának a csodás szépségét. Az épületegyüttes főterengelyének hossza 320 méter (csak a déli szárnya 240 méter hosszú), 500 helyiséget foglal magában és 1365 ablaka van.

Délután, Alsó-Ausztria kegyhelyét Maria Taferl kerestük fel, mely szintén a Duna fölé emelkedik 233 méterrel. A hely története egy tölgyfához kapcsolódik, melynél 1633-ban kezdődtek a csodás események. Az öreg fára valamikor egy feszület erősítettek. Egy hideg napon, a helyi pásztor tűzifát keresett, amikor meglátta a száraz tölgyfát.

Mivel nem vette észre a feszületet, a másik oldalánál ütésre emelte fejszéjét, amely kétszer is lecsúszott a törzsről és súlyosan megsebesítette a lábán. Amikor leroskadt a fa tövébe, vette észre a keresztet, és bűnbocsánatért esdekelt. Sebei hirtelen begyógyultak, haza tudott menni.

A csodás gyógyulás hírére egyre többen mentek imádkozni a feszülethez. Egyikük, akit súlyos életellenes gondolatok gyötörtek, belső indíttatásra, 1642-ben, a házi oltárán tartott egyszerű, fából faragott fájdalmas Szűzanya szobrát vitte, hogy az idők során megkorhadt feszületet kicserélje a tafelbergi tölgyfán, ezután állapota érezhetően javulni kezdett, míg teljesen felépült.

1660-ban tették le a templom alapkövét, de a történelmi idők miatt az építkezés több mint 60 évig tartott. A hely Ausztria második legnagyobb zarándokhelyévé vált, boldog emlékü Paskai László bíboros többször felkereste, és Ausztria Fatimájának nevezte.

A negyedik napon Mariazell közelében ismerkedtünk a vidékkel. Kimentünk az Erlaufsee kristálytisza tavához, ahol rövid sétát tettünk, etettünk vadkacsákat, halakat, majd átmentünk a Marienwasserfall, Mária-vízeséshez, ahol a vízesés mögé a sziklafalba egy Mária szobrot helyeztek.

Hazafelé, mivel megkaptuk a kápolna elég nagy méretű kulcsát, felmáztunk a Sigmundsbergi-kápolnához, amely azon a magaslaton áll, ahol valamikor egy erődítmény őrizte a Mariazellbe délről vezető utat. Mátyás királyunk híres fekete serege kétszer is lerombolta. 1471-ben épült ott először templom, melyet lerombolása után 1501-ben újra építettek: a ma egyhajós, gótikus kápolnát. 1761-ből származik barokk oltárképe „*Maria lactans*: a holdsarlón ülő Szűzanya szoptatja a kis Jézust. Az 1827-es tűzvész után egy időre itt helyezték el a celli kegyszobrot.

Délután elvégeztük a Kálvária-hegyen a keresztutat. Este 6 órakor csoportunk részt vett az októberi rózsafüzér imádságon a bazilikában. Az atya kitérdelt a kegyoltár elé, németül elkezdte az imádságot, de hamar rájött, hogy nincs német válasz. Megállt és elmondta németül, hogy a pap mondja az ima első felét, majd a hívek a második részt. Így már bátrabban válaszoltunk, magyarul. Ekkor megállt és azt mondta magyarul a mikrofonba, na, ez így nem lesz jó! Felállt és megkérdezte, hogy hányan vannak németnyelvű hívek, mire csak egy jelentkező volt. Utána magyarul imádkoztunk, majd elénekeltük együtt a Boldogasszony Anyánk éneket a Szűzanya köszöntésére.

Utolsó napon, amely a Magyarok Máriacelli Zarándoklatának napja is volt, délelőtt elvégeztük a keresztúti ájtatóságot a Kálvária-hegyen, majd egy rövid vezetésen vettünk részt, melyben bemutatták a várost, a kegytemplomot és történelmi múltját. Szó esett többek között a 300 éve a helyhez kötődő Pirker cégről, akik először a megfáradt zarándokoknak készítettek mézeskalácsot, mára pedig sokféle mézes készítményükkel várják az odaérkezőket. Ugyanígy a 33 gyógynövényből készített máriazelli Arzberger likőr is. A kincstár sok történelmi és magyar értéket őriz, de vannak egyszerű adományok is, melyekhez imameghallgatások, fogadalmak kötődnek.

Az ünnepi szentmisét az idei évben Martos Levente Balázs, Esztergom-budapesti segédpüspök úr vezette. Beszédében összefoglalta a Szűzanya életét és történelmünkben felismerhető jelenlétét. Jóleső érzés volt, amikor a kegyhely és a bencés közösség superiorja, a mariazelli születésű Michael Staberl bencés atya úgy köszöntötte a magyarokat, mint akik haza jönnek a Szűzanya ősi templomába.

A zarándoklatnak mindig célja van, eljutni egy szent helyre, ahol valamikor történt valami csoda, ima meghallgatás, jelenés, ahol az ember közelebb érzi magát az Istenhez, ahol otthon érzi magát. És ebből adódóan, van lelki célja: ott lenni a kegyhelyen, a templomban, a búcsújáró helyen, és részt venni, bekapcsolódni a zarándokhely hitbéli programjaiba, elvégezni a szentgyónást, szentáldozáshoz járulni, elnyerni a búcsút, imádkozni szeretteinkért. És talán mi észre se vesszük mindig, de megterem bennünk a zarándoklat gyümölcse: mások lettünk, mint ahogy elindultunk: ez a lelki feltöltekezés.

És elmaradhatatlan az úgynevezett „búcsúfia” ajándék, egy kis kedveskedés, emlék az otthonmaradottaknak, hogy gondoltunk rájuk, hogy imádkoztunk értük is.

Szerencsés Zsolt atya

Egy csepp a tengerben –

gondolatok Dr. Csókay András tanúságtéveséről

Szeptember 20-án este fél hétkor elgondolkodva igyekeztem Szent Anna templomunkba. Az első sorba ültem le. Oldalra fordulva megláttam a Dr. Csókay András nemzetközi hírű idegsebészt. A főorvos úr tekintetét hosszasan Jézus Szentséges Szíve szobrunkon tartotta. A templomban zsúfoltság, halk morajlás, majd csend. Pokriva László esperes, plébános úr köszöntötte a tanúságtévet, aki így kezdte mondandóját: „Arra kérem a Mennyei Atyát, hogy ebben a tanúságtételben tükröződjön vissza a Szentlélek 7 ajándéka, és Isten dicsőségére szolgáljon.

Ez a hét ajándék: értelem, bölcsesség, lelkiezősség, jó tanács, tudomány, jámborság, jó értelemben vett istenfélelem.”

Majd arról beszélt, hogy az alacoque-i Szent Margit látomása alapján készült Jézus Szentséges Szíve szoborra nézve és imádkozva, az orvosmissziókkal kapcsolatosan 2 emlékezetes misztikus tapasztalata is felidéződött. Mind a két alkalommal, Nigériában és a sziámi ikrek műtete előtt, ez a szobor volt a misztikus tapasztalás közvetítője. Az orvos félelmeit, aggodalmát csitítva, Jézus intett jobb kezével, nyugalmat árasztva.

A tanúságtévető szerint kétfajta ember kap misztikus tapasztalást: a gyengébb hitű, illetve az, aki különösre kap hívást. Ő úgy gondolja, hogy számára akkor jöttek, amikor gyengének érezte magát.

Amiről ma szeretne beszélni: Jézus nemcsak velünk van, hanem bennünk is. Bennünk van, ott van a szívünkben, így közvetlenebbül tudunk vele beszélni. Igaz ennek két akadálya lehet: ha bűnben vagyunk, vagy elhagyjuk a mély imádságot, azaz nem engedjük közel magunkhoz az Istent. De kritikus helyzetekben megkapjuk a Szentlélek ajándékát: a jótanács lelkét.

Az egyórási tanúságtétel nagy hatással volt mindannyiunkra. Többször, többekkel beszéltem arról, hogy mi hatott ennyire ránk? Elsősorban Csókay András őszintesége, hivatástudata, egyszerűsége, Istenhez való közelsége. Az a szerénység, ahogy beszélt orvosi tevékenységéről, különösen megrázó volt.

Kifejtette: az orvos nem gyógyít, csak kezel. Isten gyógyít. Ha a tudomány a Szentlélek ajándéka, akkor miért ne lenne ott az Isten a sebész műtőjében? Az orvos segíti a gyógyító energiáinkat. „A sebész találkozása Istennel” című képpel illusztrálta, a műtőben nemcsak Isten, de a „kaszás” is jelen van. Ha te tanúságot teszel, mindig számíts arra, hogy ezt borzasztóan nem akarja a gonoszlelek.

Beszélt arról is, hogy milyen nehéz úton jutott el ahhoz a felismeréshez, hogy rá a tudomány evangelizációja vár. Az őt ért tragédia, fia halála, döbentette rá, hogy minden tragédia a javunkra is válhat. A rózsafüzéren keresztül ki lehet kapaszkodni minden bajból. Hangosan, félhangosan, akár házastársal együtt mondván. Másik ima: a Jézus-ima. Bárhol tudjuk mondani. Az ego nem az én szabad énem, attól meg kell szabadulni. Igazság, szeretet és béke van a mély lelki valóságban. Mélyimádságban mindig Krisztushoz jutunk el. Ez kötelezettséggel, tanúságtétellel jár.

A tanúságtételből egy-egy számomra sokatmondó részletet tudtam csak kiemelni. Bizom abban, hogy ezek a részek másokat is mélyen megérintenek, mint ahogy velem történt. A bangladesi sziámi ikrek szétválasztó műtete előtti nap katolikus templomban misén vettek részt a muzulmán Dakkában. Az Eukarisztiát magunkhoz véve nagy lelkiezőt, tisztaságot és félelemnélküliséget éltek meg. 3 lábón állt ez a műtét: Jézus-imában jött tudományos ötletek, szakutadás, több tízezres imaháttér.

A csodálatos lelki támogatás hatását a szociálpszichológia is bebizonyította. A 24 órás műtét sikeres volt a szétválasztás szempontjából, de az egyik gyermek nem képes önálló életre. Támadások sora érte azon kijelentése miatt, hogy ezt a műtétet az Úrjézus vezette. Részéről minden sárdobálásra válasz a megbocsájtás.

A műtétről is láttunk képeket, valamint a nigériai misszióról is. Itt kezdetleges körülmények fogadják, de az ima a műtét előtt mindig elhangzik, a fálon pedig ott van a kereszt. Decemberben már 11. alkalommal utazik Nigériába. Agydaganatosokat műt, de úgy gondolja, ez csak csepp a tengerben.

Ahogy Teréz anya vallja: „Úgy érezzük, hogy amit teszünk, csak egy csepp a tengerben. Anélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger.” Tanúságtévesének végéhez közeledve több képet is láttunk a nigériai misszióról, majd Jézus és a mi testi, lelki feltámadásunkba vetett hitünk reményében közösen elmondtuk az Üdvözlely Máriaát, majd megköszöntük a gondolatébresztő tanúságtévet.

Az előadás után vásárolhattunk Csókay András könyveiből, és adakozhatunk a misszió javára, amit sokan meg is tettek. „Megbocsájtás Jézus imával” című könyvet vettem meg, amelyet dedikált nekem a nemzetközi hírű idegsebész. A mai előadás megszervezését a Nyitrai házaspárnak köszönhetjük.

Pazsiczky Mariann

Köszönettel tartozom Lórik Szabolcs úrnak, aki személyes kapcsolatban van Csókay Andrással. Közreműködésével értem el a doktor urat, aki készségesen elvállalta ezt az estét nálunk. Sokunk köszönétét tolmácsolom tehát, és örömmel jelzem, hogy az előadás a GRAN tv honlapján megtalálható. És köszönöm a résztvevők nagylelkű adományait, kereken 300.000,- Ft adományt tudtam az orvos misszió javára átadni, ill. átutalni.

Szerk.

Októberi Papi Koronánkon térségünk egyházi fenntartású iskoláinak helyzetét tekintettük át – meghívott vendégeink – ezen iskolák igazgatóinak tájékoztatása alapján. Különböző profilú és helyzetű iskolákról hallottunk, de a fő szempont, ami az esperes-kerületeink papságát leginkább érdekelte: a keresztény nevelés helyzete, lehetőségei, kihívásai, eredményessége az egyes intézményekben. Összejövetelünknek most is a Szeminárium adott helyet.

Az **Árpád-házi Szent Erzsébet** iskola komplexum, mint térségünk legnagyobb intézménye kezdte a sort. Valkó Miklós igazgató úr a népszámlálási adatok tükrében érdekes adatsorral mutatta be – általánosságban – a jelen helyzetet, ami a gyerekek, családok vallásgyakorlati állapotát tükrözte. Bár a tanulók legnagyobb része meg van ugyan keresztelve, de a vallásukat gyakorlók száma jóval kevesebb. Ez a szentmisére járás, szentiségekhez járulás adataiból egyértelműen látszik.

A tanárok kiválasztásánál – sajnos – csak a harmadik helyen van a vallásosságra vonatkozó szempont, megelőzi a megfelelő szakos végzettség, és hogy jó tanár legyen. És hiányzik, ill. nem elegendő az egyháziak jelenléte is (papok, szerzetesek). Persze, igyekeznek alkalmakat, lehetőségeket biztosítani a hitelhez: lelki napok gyóntatással, osztálymisék havonta, róraték... Természetesen az iskolákban van rendszeres hitoktatás.

Minden iskolával kapcsolatban felmerült a kérdés, hogy szükség van-e a plébánosi ajánlásra a felvételihez? Megosztottak a vélemények: van, ahol segít a döntésben, van ahol csak formalitás, esetleg kontraproduktív.

A kertvárosi **Meszlényi Zoltán** iskola 2020-ban került egyházi fenntartásba – a szülők túlnyomó többségének a szavazata alapján. Nagyrészt a körzetből jönnek a diákok, általában hátrányos helyzetből indulva. Ráadásul a kárpátaljai – főleg roma származású gyerekek is itt jelentek meg, még súlyosabb hátrányokkal. Sport szempontjából kiválóan felszerelt a közelmúltban felújított iskola.

A **Kolping** iskola is eléggé speciális helyzetű, itt vegyes a fenntartás: a Magyar Kolping Szövetség (civil) és a KOSZISZ (Kolping Oktatási és Szociális Intézményfenntartó Szervezet) püspökarunk alá rendelve. Tevékenységük oktatási és szociális szolgálat, ill. ez irányú képzések. A tanulók nagyobb része itt is hátrányos helyzetű. Folyamatosan bővítik a képzési profilt, a tanulók képességei, ill. a felmerült társadalmi igényeknek megfelelően. A turizmus, vendéglátás mellé a szociális, egészségügyi képzések is beindultak, külső intézmények bevonásával (kórház, szociális intézmények). Nappali képzés mellett így esti tagozatos tanítás is van, ahol főleg a felnőttek a tanulók. Hitélet: egyelőre az alapozás a kitűzött cél.

A **ferencesek** megint más profilt képviselnek, múltja miatt talán legtöbb ismeretünk pont róluk van. A csak fiú tanulókból álló diáksereg 4 ill. 6 osztályos gimnáziumi képzést kap – 6 napos tanítás, kollégiumi ellátással.

Kevés a szerzetes, ők inkább a „családi háttér”, a lelki nevelést végzik. Elsődleges szempont a vallásos nevelés, a keresztény értékrend, elköteleződés alakítása.

Hasonló profillal működnek a **szaléziak** is. Jelenlétük az iskolájukban családias légkört biztosít, ahol a személyes kapcsolatok jobban kialakulhatnak (Don Bosco pedagógiája). 8 osztályos képzésük is van, tapasztalatuk, hogy kisebb korban könnyebb a hitélet kialakítása, fejlesztése.

A **zeneiskola** is a közelmúltban került egyházi fenntartásba – szintén a szülők többségi szavazata alapján. Döntően a délutáni órákban járnak a gyerekek ide, de kihelyezett óráik is vannak, hogy a gyerekek „mozgatása” egyszerűbb legyen. Próbálják bővíteni a szakok kínálatát, de nem győzik tanteremmel, tanárral – egyes szakokon várólista is van.

Szorosabban kapcsolódunk a **Prímási Iskolaközpont**hoz, ami három telephelyet jelen: a Mindszenty, a Vitéz (Gyakorló) iskolák és a bajóti óvoda. Az összevonás nehézségei még nem csengtek le teljesen, de terv az alsó és felső tagozat szétválasztása a két telephelyünk között. Az árvíz alatt ezt már élesben ki is próbálták... Távlabbi terv, hogy felmenő rendszerben 4 osztályos gimnáziumot is indítanánk.

Sok hozzászólás, vélemény előkerült, főleg a plébánosi ajánlások témakörében. A tanárok „hitre nevelése”, a családok beintegrálása a plébániákba, a családok hitéletének erősítése – mind-mind fontos feladat. A közös ebéd alatt kiscsoportokban folytatódott az eszmecsere.

Füstbe ment terv...

Mármint, hogy az őszi folyamán egyik keresztutunk alkalmával majd László atya egy kis házi ünnepség keretében megáldja az immár ablakokkal is ellátott, kitakarított, eredeti bútoraival visszaállított Kálvária kápolnát... Az ablakokat jelentős költséggel és még több társadalmi munkával felújítottuk mi magunk. A felújítási szerződés határideje viszont sürgető volt, így még januárban beszkázott ablaknyílással megtörtént az ünnepélyes átadás.

Ahogy korábbi számomban beszámoltam róla, nem lehetett az ablakokat ilyen gyorsan felújítani, hogy azokat még januárig vissza is lehessen helyezni. Nyár végére elkészültünk, jeleztem is ezt a Belvárosi Építő Kft. munkatársainak, akik – ígéretük szerint – a szakszerű beépítést majd elvégzik. Nos, a beépítés megtörtént, de igényességről, szakszerűségről – szigorúan a magam nevében szólva – nem lehet beszélni...

Az ablakok körül jelenleg több centiméteres hézagok vannak, a Piéta mögötti ablak alatt pedig egy sor téglát is hiányzik. Az ablakok felszállításakor egy javaslatot is átadtam, amiben felvázoltam a szakszerű beépítés lépéseit. Ezt nem vették figyelembe – mégiscsak ők a szakemberek – így hát nem a helyükre kerültek vissza az ablakok, hanem 3-5 cm-rel beljebb, így képződött a jelentős hézag.

A problémát többször jeleztem a kivitelezőnek, meg is ígérték, hogy megvizsgáljuk – közösen –, mit lehetne utólag tenni. Nos, ez ideig ez csak ígéret maradt...

Ha nem történik a közeljövőben haladás, megint csak a saját kezembe kell venni az ügyet, és ideiglenes megoldással az ablakok „légmentes” zárását meg kell oldanunk. Ugyan hivatkoznak arra, hogy majd a belső felújításkor ezt megoldják, de tavaszi próbálkozásomkor sem a Főegyházmegye, sem Soltész Miklós titkársága nem tartotta támogathatónak a belső felújításra vonatkozó kérésünket...

A megáldás tehát elhalasztva, de a nagybőjt elején mindenképp meg fog történni. Addigra – így vagy úgy – ez a probléma meg fog oldódni. Addig is a keresztútjaink alkalmával már a kápolnában mondjuk a befejező imát.

Az ablakok igazán szépek lettek, az általunk készített védőrács is sokak elismerését váltotta ki. Hívok is mindenkit, hogy keresztúti imáink alkalmával, vagy csak egyénileg, nézze meg közelebbről is!

Nyitrai László

Senior imaklub

Szent Ferenc Istennel való kapcsolatának főbb állomásait bemutatva a **sebek, sebzettségek, sérülések** témakörét boncolgatta Kinga nővér nagyszerű előadása.

A mai kor, korszellem szerint csak a tökéletes a jó, azaz senki se lássa a sebeinket. Néha mi, magunk is szégyelljük azokat, nehéz rájuk néznünk, sokszor nem is tudunk mit kezdeni velük. Pedig életünknek ezek is részei, kis darabkái.

Ha van hitünk, ha bízunk Istenben, akkor Ő szép mozaikká tudja összerakni életünk darabkáit, hiszen, ami megtörténik velünk, az mind benne van Isten tervében. Isten magához vonz, magához ölel, ahol biztonságban vagyok, és gyógyít.

Nagyon fontos kérdés, tudjuk-e sebeinket Isten szemével látni. Hagyom-e, hogy gyógyítson? Hiszem-e, hogy sebeim gyümölcsöt hozhatnak életembe, családom életébe? A hitem a hétköznapiakban nyilvánul meg. Bűneink gyökere sebzettségünkben van. Minél több sebzettség-darabkát adunk át Istennek, annál szebb képet tud alkotni rólunk.

Identitásunkat nem a sebeink, nem sebzettségünk határozza meg, hanem Istenkapcsolatunk. Ez a biztos, ez tud megtartani! Biztonságban vagyok, és ezt viszem át a másik emberre is. Istennek úgy kellek, ahogy vagyok, csak át tudjam adni magamat Neki!

Ny. M.

Hálaadás a terményekért

Az októberben esedékes termény-betakarítási hálaadásunkat nem tudtuk a Rozália kápolnában tartani a körforgalom építése miatt.

Templomunkban díszes válogatás képviselte kertjeinket, gazdáinkat, amit Takács Erzsébetnek köszönhetünk!

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia

Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány

2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.

Adószám: 18600227-1-11

Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)

5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- Még szeptemberben megáldottuk a felújított belvárosi plébániát, Andor atya immár méltó körülmények között élhet.
- Bérmelegítésre készülő fiataljaink bemutatása is megtörtént, imádkozzunk értük, hogy helyüket majd átvegyék és betöltsék egyházközösségünkben, vagy ahova rendeli őket az Úr!
- Felnőtteknek hirdettünk szentség-előkészítő tanfolyamot, akiknél ez kimaradt volna valamilyen okból. Erre még lehet jelentkezni.
- Mindenszentek ünnepére szenteket megjelenítő kesztyűbáb kiállítását szerveztünk a Kerektemplomban. Ajánljuk híveink figyelmébe, és előzetes jelzés alapján óvodai, iskolai csoportok is megtekinthetik.
- Ne felejtsük el az egyházi hozzájárulás teljesítéséről, ami éves nettó bevételünk 1%-a.
- Szent Erzsébet ünnepén a Belvárosi templomban 19 órakor lesz az ünnepi szentmise, a Kerektemplomban aznap nem lesz liturgia. Továbbra is biztatjuk híveinket karitászcsoportunk – általuk pedig a rászorulókat támogatására.

Anyakönyvi adatok

Keresztelttek:

Hegyi Hanna, Gyurika Levente Péter, Szalkai-Tóth Anna

Házassultak:

Káldy József Álmos - Péhm Sára

Katus György - Marics Erika

Szikszai László - Simonek Tímea

Elhunytak:

Meszes Ferencné, Murányi Erzsébet	86 éves
Nikolicné Bárdos Annamári,	79 éves
Marthi István	85 éves
Schmera János	85 éves
Péntek Lászlóné, Rosensteiner Edit	80 éves
Kovács-Godáné Babocsai Márta Ilona	71 éves
Dr. Estéli Józsefné, Uramovszki Ágnes Mária	73 éves
Vida Zoltánné, Cserép Anna	86 éves
Büchler Györgyné, Mészáros Mária	82 éves
Dejczó Gyuláné, Pataki Magdolna	80 éves
Mészáros László	86 éves
Siják László	83 éves
Bodonics Mihály	66 éves
Dudás Imréné, Iván Monika Mária	65 éves
Ménesi Jánosné, Hajnali Erzsébet Flóra	74 éves

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriva László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László testületi alelnök
<i>Tördelőszerkesztő:</i>	Németh Tünde Márta
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda